

Srce slovenskega naroda

Te dni poteka dvesto let, kar se je v skromni gorenjski vasi pod Stolom rodil največji slovenski kulturni veleum France Prešeren.

Ta oznaka Prešerna je pravilna. Če se on ne bi postavil z vsem svojim zanosom in močjo za slovenski jezik, bi danes Slovenci - če bi sploh ostali Slovenci - pisali in govorili ilirsko, to je hrvaško.

Tudi je njegova zasluga, da smo z njegovo poezijo, klasicistično, svetovljansko, domačijsko, narodnostno zavedno in vzpodbudno, osebno introspektivno in izpovedno, vstopili kot enakovredni v kulturni evropski prostor.

Njegova slovenska zavest, politično preganjanje, težko življenje, njegova osebna bolečina in estetski občutek so izkristalizirali v najlepše pesnitve, ki so jih z veseljem in ljubeznijo brali tako na kmetih kot v mestih.

Pred njim je slovenska poetika, kot pravi sam Prešeren, „loviti miš učila gospodarje“. A za njim in z njegovim zgledom se je iz sprva neznanega vira poezije razlil veletok, ki ga ni več moči zaježiti.

In še več, slovenska kultura, ki je ustvarjala in ohranjala slovenski narod v preteklosti, je ta narod tako dvignila, da je v kratkem času tudi na drugih podočjih - gospodarstvu in politiki, dosegla zrelost in svetovno razsežje, da je danes sposobna

kot enaka med enakimi sodelovati v planetarnih dimenzijah, o čemer Prešeren niti sanjati ni mogel.

Tudi nam na drugi strani svetovnega oceana Prešeren ni tuj. Beremo ga, recitiramo, učimo se njegovih verzov in jih skušamo razumeti v novih časih, novih razmerah in novi zemlji.

Prešeren je srce slovenskega naroda tudi ob Reki Srebra.

TD

DZ imenoval novo vlado

Državni zbor je 30. novembra na javnem glasovanju s 66 glasovi proti 20 (86 navzočih) na predlog predsednika vlade Janeza Drnovška imenoval 14-članski ministrski kabinet, v katerem je osem ministrov LDS (liberalnih demokratov) ter po trije ministri ZLSD (Združene liste) in SLS+SKD Slovenske ljudske stranke.

Vlada je že prevzela posle.

Poleg predlagateljev nove vlade (LDS, ZLSD, SLS+SKD in DeSUS) so že četrto Drnovškovo vlado glede na napovedi podprli poslanci Jelinčičeve SNS, SMS (Mladinske stranke) in poslanca madžarske in italijanske narodne skupnosti. Proti imenovanju pa so glasovali poslanci Janševe SDS in Bajukove NSi.

V nadaljevanju zasedanja je pred državnim zborom priseglo 14 novih ministrov. V skladu z zakonom o vladi morajo z dnem prisege novega ministra državni sekretarji ponuditi svoj odstop novemu ministru.

Ministri LDS bodo vodili osem resorjev, in sicer Dimitrij Rupel zunanjega, Anton Grizold obrambnega, Anton Rop finančnega, Janez Kopač okolje in prostor, Dušan Keber zdravstvenega, Igor Bavčar evropske zadeve kot minister brez listnice, Lucija

Čok ministrstvo za šolstvo in šport ter Tea Petrin za gospodarske dejavnosti.

Ministri ZLSD bodo zasedli tri položaje, in sicer Rado Bohinc mesto ministra za notranje zadeve, Vlado Dimovski mesto ministra za delo, družino in socialne zadeve in Andreja Rihter mesto ministrice za kulturo.

Ministri iz združene SLS+SKD pa so minister za promet in zveze Jakob Prešernik, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Franc But in minister za pravosodje Ivan Bizjak.

Četrta Drnovškova vlada je bila predlagana na podlagi koalicijskega sporazuma o sodelovanju v vladi, ki so ga predsedniki strank LDS, ZLSD, SLS+SKD in DeSUS podpisali 15. novembra. DeSUS sicer v vladi nima nobenega ministrskega položaja, čeprav so si prizadevali predvsem za pridobitev ministrstva za pravosodje, na podlagi koalicijskega sporazuma pa jim je pripadlo mesto podpredsednika v državnem zboru. Za vstop v vladno koalicijo so se odločili, ker koalicijski sporazum vsebuje številne usmeritve, ki jih je stranka upokojencev zapisala v svoj volilni program.

Rupel grozi zaradi Avnoja

V avstrijskem parlamentu so predsedniku parlamenta Heinzu Fischerju predali peticijo za odpravo avnojskih sklepov in Beneševih dekretov, v podporo kateri je Platforma za človekove pravice zbrala 24.000 podpisov.

V peticiji so zapisali: „Evropska zveza je v Evropskem parlamentu znova poudarila pomen zaščite manjšin in temeljnih svoboščin. Slovenija in Češka sta zavrnili odpravo nepravilnih dekretov, na podlagi katerih so nad nemško govorečimi Avstrijci izvajali zločine, vključno s pregoni, razlastitvami, umori in prisilnim delom. To se je očitno dogajalo zato, da bi se izognili odgovornosti za vrnitev premoženja in izplačevanje odškodnin.“

Glede prizadevanja Češke in Slovenije za vstop v EZ je v peticiji zapisano, da si ni mogoče predstavljati, da EZ ne bo upoštevala svojih pravnih stališč in bo sprejela omenjeni državi v članstvo še pred odpravo spornih dekretov.

Avstrijsko vlado peticija poziva, naj „resno vzame vlogo zaščitnice izgnancev“ in „naj na sprejetje Slovenije in Češke v EZ vlaga veto, dokler državi ne bosta odpravili

omenjenih dekretov“.

Na to peticijo se je takoj odzval Dimitrij Rupel, tedaj še kandidat za novega zunanjega ministra. V izjavi za TV Slovenija je Rupel dejal, da za Slovenijo nobena odprava avnojskih sklepov ne pride v poštev. Čeprav je sodeloval pred leti Rupel v DEMOSU, moramo vedeti, da je pod prejšnjim režimom pel hvalnice komunistični revoluciji.

Na lep način je zagrozil Avstriji, da če se bodo stvari zaostrovale, bo Slovenija morala zadevo internacionalizirati, kar pomeni, da bo morala postaviti nekatera vprašanja v zvezi z izvrševanjem dolžnosti, zapisanih v Avstrijski državni pogodbi, je dejal Rupel. Zanj je AVNOJ svet. Če se začnejo podirati temelji povojne zavezniške ureditve - zanj je v tem všteti tudi AVNOJ -, bo morala Slovenija predstaviti Avstriji seznam zahtev v zvezi s škodo, ki jo je Avstrija oziroma Avstrija kot del Nemškega rajha povzročila Sloveniji v drugi svetovni vojni.

Predsednik avstrijskega parlamenta Heinz Fischer pa je glede peticije poudaril, da je pravica do peticije v Avstriji zagotovljena z ustavo. Dodal je, da je ne glede na vsebino peticije predviden njen prevzem in izročitev pristojnemu odboru parlamenta. Ob prevzemu peticije je Fischer izjavil, da je vprašanje Avnojskih sklepov potrebno obravnavati v luči celotnega poteka zgodovine v 30. in 40. letih 20. stoletja. Izrazil je nasprotovanje, da bi težave iz preteklosti prenašali na ramena sedanje generacije, tako da bi to vprašanje povezovali s sprejemom Slovenije v EZ in prihodnostjo neke države.

Po STA in Delu

Bo iz Argentinskega parka nastal Park slovenske reformacije?

Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar je nedavno na pristojne organe ljubljanske občine naslovilo pobudo za poimenovanje enega od parkov v slovenski prestolnici po slovenski reformaciji. Po enem izmed predlogov naj bi dosedanji **Argentinski park** v Ljubljani preimenovali v **Park slovenske reformacije**.

Po mnenju levičarskih pobudnikov bi se Ljubljana s poimenovanjem parka oddolžila slovenski reformaciji, „ki ne pomeni le začetka slovstva v slovenskem knjižnem jeziku, temveč tudi splošne uporabe imena Slovenci, oblikovanja zavesti o slovenski narodni skupnosti, osnovnega izobraževanja slovenskega ljudstva in uveljavljanja novoveških humanističnih nazorov o svetu in človeku“. Kot je razvidno, so na doprinos katoliške Cerkve za obstoj in napredek našega naroda kar pozabili.

Omenjeno vprašanje pa je na nedavni seji mestnega sveta postalo jabolko spora med svétniki. Za razburjenje je poskrbel predsednik komisije za poimenovanja ulic in naselij ter svétnik Peter Božič. Kot je predlagal, bi po slovenski reformaciji poimenovali enega od osrednjih mestnih prostorov. Zaradi bližine evangeličanske cerkve bi bil po njegovem mnenju najustreznejši dosedanji Argentinski park, ki bi ga preimenovali v Park slovenske reformacije, za poimenovanje parka ali trga po Argentini pa bi poiskali drugo lokacijo v prestolnici. (To pomeni, da nikoli!). Razprava je bila zolčna - nekateri opozicijski svétniki iz vrst Janševe stranke so menili, da bi takšno preimenovanje, ne da bi prej predlagali nadomestno enako ugledno lokacijo, povzročilo celo mednarodni diplomatski škandal. Saj vemo, da ko smo ponudili kip gene-

rala San Martína ljubljanski občini, da ga postavijo na Argentinski trg, so takoj in jasno dirigirano nastopili številni pisci z izlivanjem gnoja na Slovence v Argentini, pa tudi na samega San Martína, tako da je kip zahtevala argentinska vlada nazaj in sedaj čaka na Dunaju.

Končno je pristojna komisija ljubljanskega mestnega sveta za poimenovanje ulic 29. novembra vendarle poenotila stališča in dosegla kompromisno rešitev, po kateri naj bi del sedanjega Argentinskega parka v Ljubljani, in sicer del, ki se drži Evangeličanske cerkve, preimenovali v Park slovenske reformacije, drugi del pa bi ostal še naprej Argentinski park.

Ljubljanska županja Vika Potočnik je v ponedeljek, 4. decembra, sklicala izredno sejo mestnega sveta ljubljanske mestne občine, da to potrdi.

Politični pritisk na univerzitetne profesorje po I. 1945

Bajukova vlada je ob koncu svojega delovanja preučila poročilo komisije Univerze v Ljubljani za rehabilitacijo univerzitetnih učiteljev in sodelavcev, ki zadeva politične pritiske in izključevanja učiteljev in sodelavcev omenjene univerze po letu 1945. Poročilo je že pred dvema letoma sprejel senat univerze in predlagal, naj se do tega vprašanja opredelijo tudi državni zbor, šolsko ministrstvo in vlada. Poleg tega vlada predlaga, da učiteljem in sodelavcem, ki so bili izpostavljeni političnemu nasilju v obdobju 1945-56, in učiteljem in

sodelavcem, ki so bili žrtve političnega odstranjevanja v obdobju od leta 1957 dalje, postavi v veliki avli univerze posebno spominsko obeležje, za kar je vlada odobrila milijon tolarjev.

STRAN 4:

Kako smo izgubili Trst

FRANCI PETRIČ

Znova izgnani „deseti bratje“

Na naše uredništvo smo v zadnjih tednih dobili več klicev in pisem, da marsikje naši rojaki niso mogli sodelovati pri volitvah, ker so prepozno dobili volilno gradivo. Čeprav je vodstvo republiške volilne komisije zatrjevalo, da bodo namenili posebno pozornost našim rojakom, ki bodo lahko uveljavili svojo volilno pravico, zgodba ni bila skoraj nič drugačna kot pri vseh demokratičnih volitvah doslej. Mnogi so dobili volilno gradivo šele po volitvah ali pa niso mogli pravočasno odposlati svojih glasovnic (na to je z javnim pismom opozoril tudi delegat dušnega pastirstva Janez Pucelj v pismu, ki smo ga objavili v Družini 43, 22. oktobra). Medtem ko lahko državljani nekaterih evropskih držav (npr. Italijani, Hrvati, Nemci), ki bivajo zunaj svojih držav, brez večjih težav uveljavljajo volilno pravico, imamo v demokratični Sloveniji s tem že kar kronične težave. Volilna zakonodaja ostaja ista, ravnanje volilne komisije pa tudi ni nič boljše.

Zastavlja se vprašanje, ali je med strankami sploh volja, da bi prišlo do spremembe odnosa do rojakov na tujem. Če k temu dodamo še odločitev novoizvoljenih LDS - ZLSD oblastnikov, ki krojijo odslej slovenski parlament po svoji meri, da ukinemo parlamentarno komisijo za Slovence po svetu, potem nam je slika prihodnjega odnosa nove oblasti do rojakov jasna. Pravzaprav ni nič drugačna, kot je bila v najtemnejših časih polpreteklosti. Takrat, ko so naši rojaki iz političnih razlogov bežali v demokratični svet ali pa zaradi želje za boljšim kosom kruha na skrivaj - včasih pa tudi zaradi prisile - šli čez mejo, je domovina na te ljudi gledala mačehovsko. Tistim v zamejstvu je komunistična oblast dodelila vlogo širjenja komunistične propagande in jih tako razcepila v dva politično nepomirljiva tabora ter sprožila izčrpavajoče medsebojne prepire v korist večinskega naroda. Onim v zdomstvu in izseljenstvu (v Združenih državah Amerike, Kanadi, Franciji, Nemčiji in drugod) pa namenila Slovensko izseljensko matico, podaljšano roko Udbe, da je nadzorovala njihovo delo in ustvarjala razdore med že tako šibkim občestvom v tujem svetu. V domovini so bili dobrodošli le kot folklorna posebnost na izseljenjskih piknikih. Tretjim, ki so bili politični begunci in tudi nosilci ideje o Svobodni Sloveniji, so prilepili vzdevek „narodni izdajalci“ in se o njih ni smelo pisati, kaj šele vnašati njihovo literaturo.

Tako vlogo so imeli naši rojaki iz sveta pri komunističnih oblasteh vse do demokratičnih sprememb. Ob iskanju podpore slovenski osamosvojitvi in prepoznavnosti na zemljevidih sveta pa se je pokazalo, kako pomembno je, da imamo ljudi na različnih, velikokrat zelo vplivnih mestih

po svetu. Ko so naši rojaki organizirali velike protestne shode v Torontu, Clevelandu, Buenos Airesu, Sydneyju, Vancouveru in drugod, smo lahko videli, kaj pomeni, če imamo koga v pomembnih središčih po svetu in v zamejstvu. Tudi njihova pomoč jeseni leta 1990 poplavljeni Sloveniji (Savinjski dolini) in leta 1991 napadeni domovini je bila izdatna...

Takrat smo vsi skupaj, rojaki po svetu in dobromisleči v domovini upali, da se bo odnos do njih spremenil. Tudi obljub je bilo veliko. Pa se je le malo zgodilo. Kaj šele, da bi jim domovina po vzoru Italije ali Hrvaške dala državljanstvo, volilno pravico, pokojnine in celo poslanca v parlamentu za svoje ljudi po svetu! To se zdi nekaterim poslancem v našem parlamentu preveč! Prišli smo do paradoksa, da ima npr. italijanska manjšina v Sloveniji kar trojno volilno pravico: v Sloveniji za zastopnika italijanske manjšine, za slovenskega poslanca (ti dve omogoča slovenska zakonodaja) in še za poslanca v italijanskem parlamentu (to jim omogoča italijanska zakonodaja). Slovenci iz sveta pa po skorajda ustaljeni praksi zmede ne morejo izvoliti niti običajnega poslanca, kaj šele da bi imeli svojega poslanca kot zastopnika njihovih interesov v državnem zboru! Da sta bila nekoč Marjan Schiffrer in zdaj dr. Jože Bernik iz Chicaga izvoljena v slovenski parlament, je zgolj odločitev neke stranke, ne pa države. Ne moremo se izogniti trditvi, da verjetno ti Slovenci niso na pravi strani. Če bi namreč njihovi glasovi prispevali k izvolitvi sedanjih vladajočih strank, bi se te kaj hitro potrudile in jim brez administrativnih ovir, čez katere morajo sedaj, oskrbele vse pravice. To se je zgodilo v nekem drugem sorodnem primeru delitve državljanstev, ki ga Slovenci dobro poznamo... Resne obravnave, kakšno mesto hočemo dodeliti našim rojakom v zamejstvu, zdomstvu in izseljenstvu, do zdaj v slovenskem državnem zboru še ni bilo, in je, kot kaže, še dolgo ne bo. Še vedno ni jasno, ali jim (po zgledu Italije in Hrvaške) damo samodejno tudi državljanstvo in s tem povezane pravice. Ne omogočamo jim posebnih ugodnosti, če bi želeli vlagati in sploh gospodarsko sodelovati z domovino. Slika je z eno prvih odločitev novega parlamenta, ki je ukinila pristojno komisijo, kristalno jasna: za nas ostajajo še naprej „deseti bratje“, ki morajo iti po svetu in tam ostati. Brez pravic in brez doma! Slovenija se je odločila, da gre naprej brez Slovencev na Koroškem, Primorskem, v Porabju, v Evropski zvezi, Združenih državah Amerike, Avstraliji, Argentini... Bog se usmili take države, ki se še enkrat odpoveduje svojim sinovom in hčeram!

Družina 19. novembra, št. 47

Glasovi proti ukinitvi komisije DZ

Svetovni slovenski kongres (SSK) je v pismu predsedniku državnega zbora Borutu Pahorju izrazil presenečenje v zvezi z nameravano ukinitvijo komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. „Prepričani smo, da bi s predlogom o ukinitvi tako pomembne komisije predsednik DZ povzročil politično vprašljivo dejanje, ki bi odmevalo od Ljubljane do Bruslja in Washingtona,“ so zapisali pri SSK.

„Pri SSK smo prepričani, da bi nas omenjena poteza DZ pripeljala do osamitve tudi v mednarodnih krogih. Ne smemo pozabiti, da se je ob iskanju podpore slovenski osamosvojitvi in prepoznavnosti v

svetu izkazalo, kako pomembno je, da imamo Slovence na zelo vplivnih položajih po svetu. Namesto zahvale jim zdaj odpravljamo demokratično predstavništvo v slovenskem parlamentu,“ menijo pri SSK.

Tudi Slovenska izseljenska matica (SIM) nasprotuje ukinitvi komisije za Slovence po svetu in v zamejstvu. Ukinitve komisije bi razumeli kot izraz brezbrzičnosti slovenske države do članov naroda, ki ne žive v domovini, je v sporočilu zapisal predsednik SIM Anton Bebler.

Kot poudarja SIM, je dolžnost sedanje DZ, da končno sprejme krovni zakon o Slovencih po svetu in v zamejstvu, ki bi

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Delo in skrb vlade v preteklem tednu je teklo po dveh vzporednih tirih. Kar se tiče gospodarskega delovanja, je vse povezano za raznimi zahtevami Mednarodnega denarnega sklada, ki pritiska na ureditev računov za sedaj in za prihodnje. Drugo pa je razmerje do sindikatov, obzorje ki ga zasedajo temačni oblaki novih spopadov.

PRORAČUNSKÉ POTREBE

Končno je vladi uspelo, da je proračunski zakon zlezal skozi poslansko zbornico. Pravzaprav je bil postopek hiter. A to je imelo svojo ceno. Eden ključnih členov se je „izgubil“ po poti. Proračun je bil zastavljen v težnji varčevanja na račun državne strukture. Zato je predvideval, da lahko vlada po mili volji ukinja, spreminja ali spoji razne oddelke, tajništva in direkcije svoje strukture. In prav ta člen je izpadel iz besedila, ki so ga poslanci potrdili in poslali v senat.

Se bo sedaj zakon zataknil v senatu? Predvidevajo da ne. Vladni možje, predvsem oni iz gospodarske ekipe, se nenehno pogajajo s predstavniki senata za dosego čim hitrejšega izglasovanja, da potem besedilo dobi zakonski status. Vlada upa na hitro potrditev, vendar nihče ne govori o ceni, ki jo bo treba plačati za to.

V krogu predsednika države smo lahko slišali razne opazke na zadržanje poslancev. Bistvo nezadovoljstva je v tem, da vprašanja ni odločila opozicija, marveč uporni krogi v sami vladni povezavi. V poslanski zbornici ima namreč vlada, v sodelovanju s provincijskimi strankami in Cavallovo formacijo lastno večino. Ta pa zvedeni ob vsaki priložnosti, ko pride v debato kakšno socialno vprašanje, ko nekateri poslanci Solidarne fronte in tudi iz vrst radikalizma, odpovedo strankarsko disciplino in volijo po svoje. A bistveno za vlado je bilo, da se zakon sploh potrdi. Pomanjkljivosti se lahko popravijo z reglamentacijo ali pa z dodatnimi dekreti.

Vladna skrb pa ni tako velika, ker so javno in jasno izrazili, da mislijo svoj načrt izpeljati na vsak način. Če ne bo določitev v zakonu, bodo segli po dekretu. To orodje, ki se ga je prostodušno posluževal bivši predsednik Carlos Menem, je ohranilo domovinsko pravico tudi pod sedanjo vlado. Predvsem kadar gre za kake kočljive zadeve (znižanje plač, odprava pravic ali privilegijev), je dekret najlažja in najhitrejša pot.

SINDIKALNA FRONTA

Ko že govorimo o dekretih, omenimo enega najvažnejših, kar jih je zadnje čase podpisal predsednik De la Rúa. To je zgodovinski odlok o desregulaciji ustanov za socialno skrbstvo. Odkar so se v Argentini začele privatizacije in je že prejšnji predsednik izvajal ofenzivo na sindikalnem polju, je bila ta zadeva vsem pred očmi. Menem je storil odločilne korake na področju delavske fleksibilizacije in tudi večkrat poizkušala poseči na področje sindikalnih ustanov za socialno skrbstvo (obras sociales). A odgovor sindikatov je bil vedno tako negativen (in vladna potreba socialnega miru in delavskih glasov tako močna), da se končno ni odločil za kirurški poseg v tej zadevi.

De la Rúa mnogi očitajo neodločnost. V tem primeru zaradi odlašanja podpisa zadevnega dekreta, nato zaradi besedila, a priznati moramo, da je sedanji predsednik storil nekaj, česar si tudi Menem ni upal. Torej bi bilo bolj umestno govoriti o previdnosti kot pa o neodločnosti.

tem dodelil status domovinske pravice. Sprejetja tako kompleksnega zakona si ni moč zamisliti, če bo v parlamentu odpravljen organ, ki bi moral za sprejetje zakona skrbeti.

V čem je bistvo tega dekreta? Od prvega januarja naprej bo vsak delavec lahko svobodno izbral, ali hoče še naprej ostati v svoji sindikalni ustanovi socialnega skrbstva, ali se želi preseliti v katerokoli privatno družbo zdravstvenega zavarovanja. Doslej je namreč vsak delavec moral pripadati neki sindikalni ustanovi, kateri je obvezno prispeval 3% svoje plače, medtem ko je bil delodajalec tudi obvezan prispevati 5% delavčeve plače.

Da bomo razumeli važnost te spremembe, le kratko omenimo, da število vpisanih v sindikalne ustanove socialnega varstva dosega 11.600.000 oseb in se skozi nje letno pretaka 4.600 milijonov dolarjev. Prevelika številka, da ne bi vzbujala skomine privatnega kapitala.

Kakšna je razlika med privatnimi in sindikalnimi ustanovami in kakšne nevarnosti se kažejo? Bistvena razlika je ta, da če v privatnih ustanovah več plačaš, večje kritje imaš, v sindikalnih pa za različne prispevke (odvisno od plače) prejemajo vsi enako postrežbo. Zato sindikalisti svoje „socialne“ radi imenujejo z nazivom „solidarni sistem“, privatnega pa „kapitalistični“.

In nevarnosti? Sindikalisti zlasti poudarjajo (in delno imajo prav), da se bodo v privatno socialno skrbstvo preselili zlasti tisti, ki prejemajo višje plače. V sindikalnih ustanovah pa bodo ostali bistveno oni z najnižjimi plačami. S tem se bodo te ustanove kaj hitro „deskapitalizirale“ in ne bodo mogle nuditi kvalitetne postrežbe. Nevarnost preti tudi sindikatam samim, ki so v mnogih primerih deficitni (predvsem zaradi birokratskih struktur), pa so si doslej „pomagali“ s fondi, ki bi jih morali uporabiti za zdravstvo, pa so jih po stranskih kanalih pretakali v sindikalne namene.

Čeprav je zadevni dekret že podpisan, sindikati napovedujejo skupen boj. Vse to ne bo pomagalo, a vladi lahko precej škodilo.

ŠE DRUGI UDARCI

V nedeljo 3. decembra so se uporabniki prevoznih sredstev soočili z dejstvom, da so se cene transportu zvišale od 10 do 23 odstotkov, odvisno ali je šlo za avtobusni prevoz, za podzemsko ali za vlak. Povišica se hudo pozna, če jo prištejemo mnogim drugim. Plače se namreč že dolga leta ne zvišajo (v nekaterih primerih od samega pričetka zakona konvertibilnosti), državnim uslužbencem so se pa celo znižale. Ves ta čas pa je inflacija vendar obstajala in v žepu se to pozna.

Nezadovoljstvo je veliko. Priznajmo, da je vlada izbrala primeren trenutek, ko je pol države norelo zaradi svetovnega pokala, ki ga je osvojil Boca Juniors, ostale pol pa zaradi smole, ki se drži drugih nogometnih ekip. A vseeno ugled vlade nenehno pada.

To upadanje priljubljenosti pa skrbi v enaki meri radikale kot člane Solidarne fronte. Verjetno je temu vzrok, da se je bivši podpredsednik Chacho Alvarez zbudil iz svoje otopelosti in znova stopil v javnost. A si sam ni na jasnem, kaj naj stori. Po eni strani je uprizoril sestanek s predsednikom in mu ponudil nekaj predlogov za obnovitev vladne iniciative. Po drugi strani pa je končno predstavil v javnosti svoje „Gibanje za državljansko udeležbo,“ (Movimiento de Participación ciudadana). Če upoštevamo, da je še pred kratkim izjavil, da bo s tem gibanjem počakal in se bolj posvetil delu v stranki (katere vodja je še vedno), vidimo, da uprizarja ofenzive in umike brez prave strategije. Rad bi zgradil nek osebni projekt, a se boji, da bi ostal na robu dogajanja. Tudi njegova popularnost, ki je dosegla višek, ko je odstopil, izrazito pada. Še več, mediji in državljani ga vedno manj upoštevajo. To pa je za politika najhujše, kar se mu more zgoditi

Slovenci v Argentini

Koncert otroškega zbora v Rosariu

Že tretje leto deluje pod okriljem Zedinjene Slovenije otroški pevski zbor. Vodi ga Marta Selan, ki vsak teden požrtvovalno zbira mlade pevčke in jih vadi, tako da izredno lepo napredujejo v kakovosti petja in nastopanju. Priredili so že marsikateri koncert in sodelovali na raznih predstavah in pevskih večerih.

V Rosariu, ki je drugo največje mesto v Argentini, pa živi skupina Slovencev in zlasti potomcev slovenskih naseljencev. Zbirajo se v društvu Triglav in zelo aktivno predstavljajo Slovenijo in njeno kulturo pred tamošnjo javnostjo.

V nedeljo 26. novembra sta se srečali ti dve skupnosti, ko je otroški zbor nastopil v društvu Triglav. Potovanje je bilo v načrtu že nekaj mesecev in skrbno pripravljeno, ker tudi ni kar tako, da potuje 45 pevčkov v 300 km oddaljeno mesto. Poseben avtobus jih je odpeljal že v soboto 25. dopoldan v spremstvu pevovodkinje Marte, Andrejke Selan Vombergar, ki ji je vedno v pomoč, in petih mamic. Po poldnevu so prispeli v Rosario, tam bili na kosilu in si nato ogledali mesto, ki je zelo zanimivo. Prespali so v domu duhovnih vaj v San Lorenzo, kjer jim je nočitev pripravil skrbni brat Matej Štern, ki aktivno pomaga rosarijskim rojakom.

Naslednji dan so se otroci udeležili svete maše v katedrali, posvečeni Roženovski Materi Božji. Med mašo je zbor tudi pel in prvič navdušili rojake in druge vernike. S to mašo je slovenska skupnost v Rosario tudi obhajala sveto leto. Maševal je mons. Jimenez, berila sta brala brat Matej Štern in Marjan Jože Loboda, vodila pa je Metka Trpin Zafra.

Vsa skupnost se je nato preselila v dom Triglav, kjer se je zbralo lepo število rojakov iz Rosaria, pa tudi precej staršev mladih pevčkov, ki so jim sledili na potovanju. Vse navzoče je naprej pozdravila dr. Rosa Polh. Za njo je dobrodošlico izrekel predsednik Triglava Marjan Jeriha in se zahvalil zboru za obisk. V imenu Zedinjene Slovenije pa je spregovorila tajnica prof. Neda Vesel Dolenc, ki se je zahvalila za povabilo in poudarjala, da taka gostovanja še bolj povezujejo razne skupnosti Slovencev v Argentini.

Sledil je koncert. Otroci so nastopili korajžno, pod skrbnim vodstvom Marte Selan in ob spremljavi Andrejke Selan Vombergar. Različne točke je povezovala Metka Trpin Zafra, ki je tudi opisala zgodovino zbora, kako mladi pevčki vadijo in tudi obrazložila vsebino pesmi.

IZLET SLOVENSkih ŠOL

V soboto, 28. oktobra smo šli na skupni izlet vseh slovenskih šol v Glew (pristava župnije Marije Kraljice v Slovenski vasi). Na vse zgodaj smo vstali ter takoj pokukali skozi okno, če je dobri Bogec uslišal naše prošnje. Lepo jutro nas je presenetilo, malo hladno in vetrovno, ampak jasno. Veseli smo pohiteli v Domove, kjer so nas že nestrpno čakali prijatelji, učiteljice in avtobusi.

Prispeli smo srečno po dolgi vožnji in pohiteli v dvorano, kjer je bil že pripravljen oltar. Mašo je daroval Janez Cerar CM. V pridigi nas je lepo poučil o značilnosti apostolov in tako spodbujal, naj jih vzamemo za zgled ter hodimo za Kristusom.

Nato smo šli vsak s svojo skupino na kosilo. En, dva, tri, pa smo že čakali in spraševali, kaj se bomo igrali. Najmlajši so se sprehajali z učiteljicami, igrali namizne igre, risali, rajali, itd. Starejši so se organizirali po skupinah in zbrali za nogomet (dečki) in med dvema ognjema (deklice). Kot vsako leto (to je že tradicija) so se vršila tekmovanja med Domovi. Veselilo

me je to, ko sem opazovala deklice, kako se med seboj že poznajo. Verjetno je to zasluga počitniške kolonije. Prijateljske vezi ostanejo, čeprav se med letom redkodaj srečajo. Upam, da bo to rastle še naprej, da bodo s skupnimi močmi gradili trdno slovensko bodočnost.

Popoldne nas je presenetila igra, ki so jo pripravile učiteljice Baragove šole: iskanje zaklada. Uvrstile so otroke v različne skupine, označene z barvami. Vodile so jih preko ugank do zaželenega zaklada. Najlepša hvala!

Na vso žalost je prišel čas odhoda. Vračali smo se z veseljem zaradi nepozabnih ur.

Hvaležna sem vsem, ki so priskočili na pomoč, da je ta dan prijetno potekel in bo ostal v lepem spominu.

Naj dostavim še zanimiv podatek. Zbralo se nas je v velikem številu: 386 otrok in 58 spremljevalcev.

To je znak, da bo slovenska skupnost lahko še dolgo živela!

M.K.

Program je bil zelo pester. Otroci so zapeli Dobra volja (A. M. Slomšek), Glejte, že sonce zahaja (Slomšek, Stanko Prek - solo Marjan Loboda in Marjan Godec), Ptička (narodna, Pavel Rančigaj), Polževa snubitev (narodna, Stanko Mihelčič), Jurjevanje (Fran Žgur, Emil Adamič), Žabe (kanon) in Klipe Klope (Slavko Mihelčič - flavte: Andrejka, Zofija in Marjan Loboda, Marjanka Oblak, Cintija Seljak, Dafne Ribnikar in Boštjan Montañez). Sledile so še

Bellas melodias (La orquesta - Willy Geisler), Arroz con Leche - Tengo una muñeca (trad. argentino) ter Huachi Torito (trad. argentino - kitare: Sonja Modic in Marjan Godec). Po že končanem programu so za nameček zapeli še zborovo uspešnico „Čarovnica“.

Za vsako izvajanje so otroci in pevovodkinja prejeli hvaležen aplavz. Ob koncu se je zbor še zahvalil društvu Triglav in poklonil pergament predsedniku Marjanu Jerihi in bratu Mateju Šternu. Pevovodkinja Marta Selan pa je v priznanje prejela šopek rož.

Sledilo je okusno pripravljeno kosilo, katerega so se udeležili domači, pa tudi zbor in starši otrok. Med kosilom je še navzoče razvedrila krajevna folklorna skupina „Vesel slovenski duh“, ki je dovršeno zaplesala več narodnih plesov. Tako se je zaključil lep obisk, ki je gotovo bolj povezal dve slovenski skupnosti v Argentini.

MARKO KREMŽAR

(2) - KONEC

Nezmotljiva večina?

PROTI TOKU

Ni primerno, da bi verniki le potrpežljivo čakali trenutka, ko bi v družbi spet postali večina. Kristjani znamo sprejemati nase, kadar je treba, tudi vlogo manjšine. Nanjo pa se moramo, kot na vsako odgovorno delo, najprej pripraviti, potem pa se je pogumno lotiti. To ni lahko zaradi že omenjene naravnosti javnega mnenja in medijev, ki mnenja ustvarjajo in podžigajo. Prav zato pa storimo kristjani, s svojo pokončno držo, celotni družbi lahko veliko uslugo. Sredstev množičnega obveščanja, ki so v resnici sredstva oblikovanja mišljenja in čutenja, ne usmerja namreč večina, temveč so orodje navadno prikritih elit, ki se množice poslužujejo v svojo korist.

Televizija, revije in dnevniki z množično naklado so, kot vemo, navadno protikrščansko usmerjeni. Do tega imajo pravico. Kristjani pa imamo pravico, da jih ne kupujemo in ne gledamo. Kolikor je potrebno, jih jemljemo v roke s kritičnim nezaupanjem. Vse kar nam prinesejo, v besedi in v sliki, mora skozi presojo lastne zdrave pameti in krščanske morale. Pri tem ne gre za kako posebno žrtev, marveč za del miselne, duhovne higijene. Prav kakor pazimo, da imamo čisto stanovanje, da umijemo sadje, predno ga damo na mizo, naj bi previdno in vestno pazili tudi, kaj posrka-

mo iz medijev, katerim smo odprli vrata svojega doma.

Ker živimo v demokraciji, smo prosti, da uveljavljamo svoje poglede. Če pomislimo, da v družbi, katere gonilna sila je trg, nobeno blago pa tudi noben medij ne more dolgo vzdržati brez odjemalcev, bomo uvideli, da je tudi manjšina lahko upoštevanja vredna gospodarska sila, kadar nastopa dogovorjeno. Če pa je enotna, si utegne celo katoliška manjšina privoščiti kako lastno sredstvo obveščanja in tako olajšati življenje vsem, ki jih dušita duhovna togost in moralna praznina množične televizije in tiska. V primerih pa, ko manjšinska skupnost kaj takega že ima, čeravno v najbolj skromni obliki, naj pazi, da zaradi danes tako uglednega malikovanja tržnega determinizma, svojega glasu ne zapravi.

Starejše generacije zahodnih kristjanov se težko vživijo v dejstvo, da so manjšina v lepo urejeni družbi, ki je še nedolgo tega rada govorila o krščanskih vrednotah. Njihov odnos do sodobne brezverne in breznačelne večine bo težko spremeniti. Zato taki kristjani neredko doživljajo razklanost, katere bi se rešili, če bi sprejeli svojo vlogo kot samozavestna in odgovorna manjšina. O tem, da so različni od večine, bi bilo potreba poučevati v katoliških družinah otroke že od prvega dne, ko pričnajo

razbirati črke in gledati, kaj se dogaja na televizijskem pa tudi na računalniškem zaslonu. Ta del vzgoje je naloga, poleg družine, tudi otroškega vrta in vseh šol, ki o sebi trdijo, da so katoliške.

Starši naj bi že zelo zgodaj poučili otroke, da v svetu ni lahko živeti kot kristjan. Pojasnili naj bi jim, da so drugi ljudje lahko dobri, a da je vera poseben zaklad, ki ga ne znajo vsi ceniti. Za ta zaklad naj bodo Bogu in staršem hvaležni, hkrati pa nanj ponosni. Zavedali naj bi se, da jim ta, poseben božji dar, nalaga še večjo odgovornost do bližnjih in do celotne družbe. Pojasniti jim je treba, da morajo biti kot udje katoliške Cerkve pripravljeni tudi na mučeništvo, ki pa je v teh časih navadno nekrvavo. Kristjani naj bi bili vedno pripravljeni plačati ceno, ki jo od nas zahteva svet, da lahko živimo v skladu z evangeljskim naukom. S tem rešujemo tako sebe kakor večino, ki nas obdaja, krepimo svoje cerkveno občestvo pa tudi demokratični družbeni sistem.

IDENTITETA IN MOČ

Lahko se zgodi, da postanemo kristjani kdaj spet večina, a potrebnejše je spoznanje, da biti manjšina ni nesreča. Ko je krščanstvo prekvasilo rimski imperij, so bili kristjani manjšina. Niso imeli svojih predstavnikov v rimskem senatu pa tudi ne med generali in podjetniki. Pokristjanjenje družbe jim je vzelo tri sto let, jih je stalo nemalo trpljenja in krvi, a jih zato ni prevzemalo malodušje. Imeli so globoko vero in

trdno upanje. Pa tudi mnogi drugi, ki imajo pred očmi dovolj jasne cilje, znajo biti kot manjšina uspešni. Znano je, da je bila komunistična partija vedno manjšina v družbi. Podobno so manjšina masoni, pa se zaradi tega ne pritožujejo. Obvladujejo velik del sveta, ne manj uspešno od svojih nekdajšnjih ateističnih kolegov iz Marxove šole. Ne le Judje, vsak narod zase je končno manjšina v morju človeštva, kar ni breme, marveč izziv, ki ima tudi svoje prednosti. Vsaka manjšina skuša najti svoj način vplivanja in preživetja. Ta postane del njene identitete. Zahodni kristjani pa, ki že dolgo nismo več večina, se še obnašamo kot, da bi bili. Zato je naša identiteta v krizi.

Za slovenske kristjane sprejemanje manjšinske vloge v družbi ne bi smelo biti travmatično. V domovini so bili kristjani pol stoletja preganjani, prezirani in izrinjeni iz javnega življenja, kot da bi bili manjšina, v zdomstvu in zamejstvu pa žive kot manjšina vsi Slovenci. In vendar smo obstali. Tudi v globalizirani mlačni in sivi povprečnosti bomo ohranili svojo osebnostno identiteto, če bomo, iz globokih slovenskih korenin, oprti na skalo krščanstva, rasli pokončno. Tako se bomo povzpeli v tisto družbeno plast, ki zna živeti samozavestno mimo diktatov večine. Vendar naj bi se krščanska manjšina, različno od nekaterih drugih, ne posluževala večine v svojo korist. Iz trdno zakoreninjene individualnosti naj bi njeni člani služili večini kot kvas in morda od časa do časa tudi kot vest.

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Srečanje in 10. obletnica

Čeprav tiho, Slovenska latinsko-ameriška trgovska zbornica aktivno deluje med slovenskimi podjetniki v Argentini. Med dejavnosti, ki jih redno organizira, spada tudi priprava srečanj z delegacijami slovenskih gospodarstvenikov in poslovnežev, ki obiskujejo Argentino.

V ponedeljek, 27. novembra je bilo eno takih srečanj, ko so se v Buenos Airesu

mudili udeleženci strokovno-delovne ekskurzije iz Slovenije pod vodstvom Vita Cigoja od Nove Ljubljanske Banke. Pri organizaciji ekskurzije sodelujejo še podjetja Merkur, Finor, Perutnina Pivka, radio Triglav, POP TV in Državna Založba Slovenije. Prisotna pa sta bila tudi dva zastopnika slovenskega podjetja Fructal (Miran Božič in Igor Odar), ki zadnje čase odločilno posega tudi na argentinski trg slaščic.

Srečanje se je odvijalo v prostorih Slomškovega doma v Ramos Mejiji, kamor je to pot prihitelo res izredno število članov in prijateljev Zbornice, med katerimi ni manjkalo mladih profesionalcev naše skupnosti. Večer je pričel podpredsednik Zbor-

nice Marjan Loboda, ki je po začetnem pozdravu odličnih gostov, članov in prijateljev podal tudi uvodne misli. Spomnil je, da letos Zbornica obhaja deseto obletnico obstoja, saj se je ustanovni občni zbor vršil dva dni pred plebiscitom za osamosvojitve Slovenije, 21. decembra 1990. Zgodovina Zbornice je res zanimiva, saj ideja take organizacije sega v dobo Ex-

poslova 74, konkretno pa se je pričela razvijati v mesecih leta 1990 in je izkristalizirala ob koncu tega leta.

„V desetih letih je Zbornica opravila pomembno delo, je ugotavljal Marjan Loboda. „Postavljeni so temelji za trgovsko in gospodarsko izmenjavo med Slovenijo in Argentino. Izpostavili smo kar nekaj stikov, pismenih in še več osebnih. Naš predsednik je skoro vsako leto ob svojem obisku v Sloveniji navezoval in utrjeval vedno nove stike. Obiskale so nas številne osebnosti iz pri-

vatnega in državnega sektorja iz Slovenije. Pričeli smo izdajati trikrat na leto interno glasilo Gospodarski vestnik, v katerem obveščamo naše člane o slovenski in argentinski ekonomski situaciji. V tedniku Svobodna Slo-

venija pod posebnim zaglavjem mesečno objavljamo aktualne gospodarske komentarje iz argentinskega in slovenskega gospodarskega dogajanja“. Potem se je še zahvalil „našim zvestim članom. Večina od njih že vseh deset let plačuje članarino čisto samo iz tiste značilne slovenske zavesti, iz katere je pravzaprav zrasla naša skupnost. Večina od njih namreč nima ne namena ne možnosti trgovati s Slovenijo. Zavedajo pa se, da je naši skupnosti in Sloveniji potrebna tudi taka ustanova kot je Slovenska latinsko-ameriška trgovska zbornica.“

Nato je prisotne nagovoril odpravnik poslov na veleposlaništvu Republike Slovenije v Argentini, opolnomočeni minister Tomaž Kunstelj. Izrekel je čestitke Zbornici in njenim članom in poudaril važnost nje-nega delovanja.

Nato sta povzela besedo dva gosta iz

Slovenije. Najprej je Robert Krajnik, finančni direktor Državne založbe Slovenije, orisal delo skupine v okviru strokovno-delovne ekskurzije. Za tem pa je prof. dr. Bogomir Kovač podal krokis gospodarskega in finančnega položaja Slovenije. Njegov oris je bil res jasen, stvarjen in gotovo eden najbolj popolnih, kar smo jih o tej temi imeli priložnost poslušati doslej.

K besedi je pristopil tudi prof. Tine Vivod, ki je najprej omenil zadnje novosti v prodiranju na južnoameriški trg s strani Luke Koper, nato pa kot vodja projekta za Mercosur pri Iskratel govoril še o izvedbi radikacije tega podjetja v Argentini. To poročilo je dopolnil inž. Mihael Šubic, vodja produktov pri Iskratel, ki se tudi mudi na obisku v Argentini. Poudarjal je zlasti prednost, ki jo za radikacijo podjetja predstavlja jo številni slovenski profesionalci in poslo-

Sanmartinska zveza žena mati

Omenjena zveza je imela v novembru zelo uspešen sestanek. Popoldan je prišla Anica Novak s kupom rož in rastlinja. Učila je žene delati ikebane. Naredile so tri. Vidi se, da ti njeni sestanki privabijo precej žena, prišlo jih je 17. Med delom je porabila čas še za nasvete.

Potem je prišla prihologinja Metka Praprotnik in tudi ona je žela uspehe z nasveti o odnosu do staršev, starih staršev pa tudi teh do otrok. Starši morajo imeti razumevanje do otrok, vendar je potrebna tudi vzgoja.

Prihodnji sestanek zveze je 21. decembra ob 17.30 uri, združen s skromno božičnico. To je obenem zadnji sestanek v tem letu in Zveza želi vsem ženam lepe počitnice!

vni stiki, ki jih na vseh področjih obvladajo člani slovenske skupnosti v Argentini.

Večer je dopolnila še dvojna slika. Najprej je diplomirani časnikiar Tone Mizerit podal oris trenutnega političnega položaja v Argentini. Končno pa je predsednik Zbornice Herman Zupan s pomočjo krosikov in prikazov na velikem zaslonu podal gospodarsko in socialno sliko Mercosurja in še oris ekonomskega položaja v Argentini. Tako je bil večer res zaokrožen in poln bogatih izvajanj in podatkov.

Podpredsednik Loboda je nato prisotne povabil k debati v privatnem razgovoru ob pijači in prigrizku. Tudi ta del je že tradicija pri Slovenski latinsko-ameriški trgovski zbornici, saj ob odlični postrežbi pride do res zanimivih in mnogokrat plodnih razgovorov. Gosti iz Slovenije so se tako lahko podrobno seznanili tudi z delovanjem naše skupnosti kot o splošnem stanju v Argentini, tukajšnjim podjetnikom pa posredovali zanimive podatke o delovanju v Sloveniji.

Za konec je predsednik Herman Zupan izrekel še tople čestitke in želje za novo leto, nakar so vsi navzoči tudi nazdravili v upanju boljšega položaja v Argentini in povečanih stikov med tukajšnjo deželo in Slovenijo. Bog daj.

KAKO SMO IZGUBILI TRST (1)

Veliko je bilo že objavljenega, a dostikrat ne v pravilni luči, kako smo Slovenci izgubili Gorico ter Trst s pristaniščem in okolico, kjer je bila še pred sto leti večina prebivalstva slovenske narodnosti. Zdaj je to ozemlje za Slovenijo izgubljeno in to za vedno.

Leta 1915 je bil dne 26. aprila z Londonskim paktom Trst obljubljen Italiji, ker se je ta bojevala na strani poznejših zmagovalcev proti Nemčiji in Avstro-Ogrski. Po krivični mirovni pogodbi v Rapallu po prvi svetovni vojni sta Trst in vsa Primorska pripadla Italiji. Ob koncu zadnje svetovne vojne leta 1945 je bila zadnja priložnost, da bi bilo tržaško ozemlje ponovno priključeno osrčju Slovenije, kamor po naravi tudi pripada.

Čas je že, da bi nevtralni slovenski zgodovinarji začeli delovati normalno in obravnavati zgodovinska dejstva naše polpretekle dobe brez predsodkov in zamolčevanja. Zgodovinarji so v zadnjih desetletjih marsikaj objavljali, toda nekaterih zelo pomembnih vprašanj se niso lotevali in so se jih skrbno izogibali. Takó je temeljno vprašanje o revolucionarnem delovanju komunistične partije ter o vzrokih za izgubo tržaškega ozemlja še neobdelano. Naj naslednje pokaže na resnične povzročitelje in krivce, da smo izgubili Trst.

V slovenski reviji Mag z dne 23.2.2000 piše časnikiar Ivo Žajdela: 18. maja 1945 je Tito ukazal partizanskim enotam na avstrijskem Koroškem, naj se umaknejo na „staro“ jugoslovansko mejo. Naslednji dan so začeli Angleži na postaji v Podgorju izročati partizanom hrvaške begunce, nato Srbe in Slovence. 31. maja je bila vrnjena že glavna domobranske vojske. Veliko podatkov govori, da je šlo za umazano kupčijo z življenjem in ozemljem.

Partizani so maja 1945 zasedli Trst in Gorico. Po štiridesetih dneh pa so ju zapustili. Odločilen razlog za to so bili njihovi revolucionarni načrti za odstranjevanje političnih nasprotnikov in vzpostavitev njihove oblasti. Zahodni zavezniki so ultimativno zahtevali od jugoslovanske vlade, da njena vojska zapusti Trst in Gorico. Mesti sta postali spet svobodni, a tokrat v prid Italijanom in to za vedno. Za nameček je Kardelj pozneje zavaroval z Bakaričem še savudrijski polotok, kot v reviji piše Ivo Žajdela.

Še bolj prepričljivo je, kar popisuje nekdo, ki se zaradi nevarnosti ni podpisal, o zasedanju konferencie petih v Londonu dne 11.9.1945. To je bilo drugo srečanje zmagovalcev v drugi svetovni vojni. Na tej konferenci ni zastopal Titove vlade prejšnji predsednik vlade dr. Šubašič, ki je bil po

sporazumu s Titom zunanji minister, ker ga je tik pred odhodom v London „zadela kap“ in je tudi sicer „močno“ bolehal za sladkorno boleznijo ter so mu v oskrbo dali kar pet zdravnikov. Namesto njega je vlado zastopal Edvard Kardelj, ki se je pred javnostjo sicer odločno zavzel za jugoslovanstvo Trsta. Konferenca je proti temu sklenila, da se tržaško pristanišče internacionalizira, o mestu samem pa se še ni odločila.

Ko je Tito hotel tiste čase pridobivati ves ugled pri Slovencih s svojim potegovanjem za Trst in mu je to večalo število privržencev, pa je treba vedeti, kako dvojnična je bila pred zahodnimi zaveznički Titova zahteva po naši največji luki.

Zelo zanimivo je pismo, ki ga je po konferenci poslal v London generalni tajnik Srbske demokratske stranke Kšanović, ki je bil po sporazumu v beograjski vladi, zastopnik članov bivše emigrantske vlade, ki niso pristali na sporazumu Tito-Šubašič. Kšanović je pisal med drugim: Glejte, v času, ko se tukaj v Beogradu borimo za Trst, nam vi streljate v hrbet s svojo izjavo, napadajoč režim v Jugoslaviji, ter tako slabite našo narodnoosvobodilno borbo.

Predsednik Izvršnega odbora SDS Vilder, ki je ostal v Angliji kot politični emigrant, pa mu odgovarja v pismu z dne 21.9.1945: Jaz sem ti že po telefonu odgovoril. Mi smo izgubili državo, njo moramo dobiti nazaj, to je naš največji narodni interes. Naše zahteve glede Trsta in Koro-

ške pa je naša emigrantska vlada v Londonu priglasila že od začetka z uradno vlogo zaveznikom. Toda vi partizani, vi titovci imate najmanj pravice, da se zdaj bahate kot borci za Trst. Vi ste Trst, kakor tudi ves ugled Jugoslavije, nesramno izgubili. Spet se je izkazala stara resnica: uspešna zunanja politika je odvisna od dobre notranje politike. Če je v notranjosti skrajni nered, potem ni mogoče reflektirati na uspehe v zunanji politiki. Toda sedanji vaš režim ima v sebi še večje nevarnosti. Tito je, računajoč, da stoji za njim Rusija, nasilno vdrl v Trst. Od tega časa, da veš, se začneja katastrofa.

Mi smo Trst izgubili tistega dne, ko smo jasno ko beli dan pokazali vsemu svetu, da smo vazali Sovjetske zveze, ko je zahodnim zaveznikom postalo jasno, da ne zahtevamo Trsta zase, temveč za nekoga drugega. Ti si gotovo, čeprav šele naknadno, izvedel, da je samo za las manjkalo, da bi zaveznički z oboroženo silo izgnali Titovo vojsko iz Trsta. Tukaj na londonski ambasadi je bil neke noči kar cel alarm, ker so iz Beograda zahtevali, naj se takoj vpraša britansko vojno ministrstvo, ali res korakajo britanske in ameriške oborožene sile proti Trstu. Strah je zavladal pri voditeljih v Beogradu, ne da bi narod količkaj slutil, kaj se dogaja. Tedaj je bilo Titu, ki se je v Ljubljani trkal na prsi, da bo z orožjem branil Trst, ukazano iz Moskve, naj se umakne, ker zaveznikoma ni za šalo. **Se nadaljuje**

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

NOV DEL AVTOCESTE

Avtocesta proti morju je odslej daljša za novih skoraj pet kilometrov, tako da do Ankarana manjka le še 16 km avtoceste. Prometu so namreč slobodno predali 4,8 km dolg odsek od Kozine do Klanca, obenem pa tudi 1,3 km dolg razcep Razdrto na začetku novogoriškega kraka hitre ceste.

SHOD KRŠČANSKIH JAVNIH DELAVCEV

Na shodu krščanskih javnih delavcev, ki je v organizaciji Komisije za pravičnost in mir potekalo v okviru jubileja svetega leta 2000, sta o kristjanovi politični svetočnosti in odgovornosti v družbi spregovorila mariborski pomožni škof Anton Stres in teolog Andrej Poznič. Oba sta poudarila pomembnost in nujnost kristjanovega delovanja v družbi, Poznič pa je poudaril, da bi se kristjani v družbi morali zavzemati za pluralnost šolstva. Po shodu je mašo v župniji cerkvi v Mengšu vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode.

CERKNIŠKI REKORD

Visoke vode znamenitega presihajočega Cerknškega jezera so v zadnjih dneh povzročile nevšečnosti tamkajšnjim prebivalcem. Cerknški občinski štab za civilno zaščito s sodelavci in mehanizacijo nadaljuje gradnjo obrambnega nasipa pred naraščajočimi vodami Cerknškega jezera. Niti najstarejši krajan ne pomni, da bi Cerknško jezero prišlo do prvih hiš v Dolenjem Jezeru. Po prvih ocenah strokovnjakov Cerknško jezero presega 33 kv.km., medtem ko njegova površina ob največjem normalnem vodostaju znaša 26 kv.km. Na nekaterih mestih globina vode presega tri metre, na nekaterih delih pa tudi pet in šest metrov. Vas Otok je dejansko postala otok v trenutno največji naravni posodi kopenske vode v Sloveniji. Z visokimi vodami se soočajo tudi v Loški dolini, kjer je zalilo nekatere lokalne ceste.

PRIMERI AIDS-AIDA

Od 1. januarja do 20. novembra letos je bilo republiškem inštitutu za varovanje zdravja (IVZ) prijavljenih pet primerov aidsa (SIDA), in sicer štirje moški, ki so se okužili s spolnimi odnosi z moškimi, in ena ženska, ki se je okužila od svojega partnerja.

Slovenija in šport

PRVI V PLESU

Devet srednjeevropskih držav je imelo v Welsu svoje evropsko prvenstvo v latinsko-ameriških plesih. Med precej pisanimi ocenami sta najboljša dobila Matej Krajcar in Janja Lesar ter osvojila prvo mesto. Najbolj sta prepričala sodnike z rumbo, ki sta jo odplesala s samimi enicami. Zoran Plohl in Tatjana Lavinovič sta jo odplesala za drugo mesto, v skupnem seštevku vseh petih plesov pa sta osvojila 4. mesto.

TRIATLON NA HAVAJIH

Slovenski triatlonec Uroš Velepec je zmagal na ultradolgem triatlonu na Havajih. Na tridnevem tekmovanju - prvi dan 10 km plavanja v morju in 145 km kolesarjenja, drugi dan 276 km kolesarjenja in tretji dan 84 km teka - je Velepec postal svetovni prvak ultramana, potem ko je drugouvrščenega domačina Bretta Subletta ugnal za dve uri. Zmaga na letošnjem Ultramanu je najboljši športni dosežek Uroša Velepca, ki je med drugim nastopil tudi na dveh zimskih olimpijskih igrah.

ZMAGA V TENISU

Slovenska članska teniška reprezentan-

ja, ta pa se je okužil pri injiciranju nedovoljenih drog; eden od petih na novo prijavljenih bolnikov je že umrl. Prav tako je bilo v omenjenem obdobju IVZ prijavljenih sedem na novo odkritih primerov okužbe s HIV brez razvitega obolenja aidsa.

PRVI LETEČI SLOVENEK

Pionir slovenskega in svetovnega letalstva Edvard Rusjan je pred 91 leti kot prvi Slovenec poletel v nebo. V spomin na ta dogodek sta mestna občina Nova Gorica in uredništvo slovenske letalske revije Krila pripravila mednarodni znanstveni simpozij o Edvardu Rusjanu in njegovem bratu Jožetu.

PRVI: RENAULT

Francoski avtomobilski proizvajalec Renault je od januarja do oktobra letos dosegel 20,4-odstoten delež na slovenskem trgu vozil in tako obdržal prvo mesto med vsemi avtomobilskimi znamkami v Sloveniji. Sledijo mu Volkswagen, Fiat in Peugeot. Renault je ostal najuspešnejši predvsem zaradi dobre prodaje modela clio, ki jih je v omenjenem obdobju bilo prodanih čez 5300, kar je skoraj polovica vseh v Sloveniji prodanih Renaultovih vozil.

PREŠEREN NA INTERNETU

Založba Pasadena je predstavila uradno spletno stran največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna. Na internetnem naslovu www.preseren.net bo poslej na enem samem mestu moč najti podatke o Prešernovem življenju, njegovi dobi, portrete, podatke o sodobnikih, o krajih, ki jih je obiskal ali v njih bival, ne manjka pa niti njegovo rodoslovno drevo.

REHABILITACIJA PROFESORJEV UL

Vlada je preučila poročilo komisije Univerze v Ljubljani (UL) za rehabilitacijo univerzitetnih učiteljev in sodelavcev, ki zadeva politične pritiske in izključevanja učiteljev in sodelavcev omenjene univerze po letu 1945. Vlada predlaga UL, da učiteljem in sodelavcem, ki so bili izpostavljeni političnemu nasilju v obdobju 1945-56, in učiteljem in sodelavcem, ki so bili žrtve političnega odstranjevanja v obdobju od leta 1957 dalje, postavi v veliki avli UL posebno spominsko obeležje, za kar je vlada odobrila milijon tolarjev.

ca je v 1. krogu ekipnega evropskega prvenstva v Montecatiniju pri Firencih premagala prve nosilce domačine z 2:1. V prvem dvoboju je moral Andrej Kračman priznati premoč Filipu Volandriju (6:1, 6:4), nato je Marko Tkalec premagal Stefana Taralla (7:6, 6:4) in odločitev prestavil na igro parov. Borut Urh in Andrej Kračman sta v treh nizih strla odpor italijanske dvojice Dell'Acqua/Bracciali (6:1, 6:7, 6:3) in Sloveniji zagotovila boj za naslov, oziroma, kar je še pomembnejše, obstanek v najelitnejši evropski ekipni družini. Slovenija se bo v polfinalu pomerila s Švedsko.

DEBEVEC NABIRA NAGRADE

Najboljši slovenski strelec Rajmond Debevec je zmagovalc tradicionalnega mednarodnega tekmovanja „Trofej Mladosti“ v streljanju z zračno puško, medtem ko je v ženski konkurenci Natalija Prednik osvojila tretje mesto.

KOŠARKA

Slovenska košarkarska reprezentanca je v tekmi 8. kroga kvalifikacij (skupina D) za uvrstitev na EP 2001 v gosteh premagala Islandijo z 90:80.

MIKLAVŽ V CIUADELI

V nedeljo popoldan je SIO povabil stare in mlade na svoj tradicionalni Miklavžev večer v ciudadelsko dvorano.

Pred obdaritvijo so igrali Vombegarjevo priložnostno farso „Rebeljon v peklju“. Režiser g. Špeh jo je okrajšano postavil na oder v perfektno Petkovškovo sceno. Prav posrečena skupina hudobcev. Le-ti so svoje vloge gladko in disciplinirano odigrali, ne da bi zašli v banalnost. Po igri so se hudobci pridružili sv. Miklavžu, ki se je v svojem nagovoru dotaknil raznih izseljenskih pa tudi prosvetnih zadev.

V torek zvečer je bilo Miklavževanje tudi v San Martínu. Otroci so ljubko odigrali Škuljevo otroško Miklavževo igrico v režiji g. Osterca.

MENDOZA

Društvo Slovencev v Mendози je v nedeljo, 10. novembra priredilo lepo proslavo stoletnice rojstva nadškofa Antona Bonaventure Jegliča in desetletnice smrti dr. Antona Korošca. Prelat dr. Alojzij Odar je v klenem govoru orisal knežji lik enega največjih slovenskih vladik dr. Jegliča, g. Janez Majeršič pa se je v toplih besedah spo-

mnil velikega voditelja slovenskega naroda dr. Korošca. Slovenski pevski zbor je zapel štiri pesmi.

Buenos Aires

Prvo obhajilo naših otrok v Buenos Airesu je bilo v nedeljo, 3. decembra v farni cerkvi v Ramos Mejiji.

Prvo sv. obhajilo je prejelo 23 otrok, in sicer 13 deklic in 10 dečkov. Župnik Orehar je daroval sv. mašo. Po obhajilu je bila v cerkveni dvorani akademija v čast prvoobhajancev.

Vse je prisrčno organizirala učiteljica gđc. Anica Šemrov, in nastopi: petje, rajanje in deklamacije, v zadovoljstvo vsem, prvoobhajancem in staršem.

NOVICE

Kakor vsako leto so tudi letos člani Pisateljske družine France Balantič prebedeli noč obletnice njegove smrti. Ob „Njegovem kresu“ so noč prebili na stanovanju predsednika in brali svoja najnovejša dela v njegov spomin.

Svobodna Slovenija, št. 49;
7. decembra 2000

Slovenija moja dežela

Maksim Gaspari: Bogastvo razglednic

Umetnost Maksima Gasparija (1883-1980) ima močan odmev, saj je oprta na domače folklorno izročilo. Slikal je predvsem portrete, folklorne motive in krajine, ilustriral pa mladinsko literaturo, knjige, revije, koledarje, ukvarjal se je tudi z oblikovanjem. V knjigi **Maksim Gaspari: Bogastvo razglednic**, ki je izšla pri Mladinski knjigi, je Janez Bogataj po različnih motivih uredil približno 400 razglednic, izbranim poglavjem je pripisal tudi strokovno utemeljena besedila.

Janez Bogataj je razglednice ločil po tematskih skupinah. Do leta 1914 je skupina dopisnic, ki se jih drži duh nacionalne identitete. Vojska v slikah prinaša več motivov. Tretja skupina prinaša motive v podporo Majniški deklaraciji, v četrti pa razglednice opravljajo pomembno vlogo pri propagiranju koroškega plebiscita. Znameniti možje (Prešeren, Stritar, Cankar in drugi) spominjajo na to, da je Gaspari naslikal

veliko portretov. V skupini Narodne noše gre lahko za neke vrste nacionalno uniformo. Vesele božične praznike in srečno novo leto ter vesele velikonočne praznike voščita naslednji tematski skupini. Zanju Bogataj dodaja, da sta opravili izredno poslanstvo in sooblikovali množični likovni okus. Njun ogromen vtis potrjuje tudi velika naklada natiskanih razglednic. Življenjske in letne šege prinašajo med drugim veliko motivov, povezanih z rojstvom, godom, rojstnim dnevom. Skupina svetniških likov vsebuje predvsem motiviko sv. Cirila in Metoda, zadnja pa prinaša razglednice za pozdrave in spomine.

Značilno za Gasparija je vsesplošna odzivnost, tako je motivika v nekaterih primerih tudi edina vez Slovencev po svetu z matično domovino.

Maksim Gaspari je študiral na grafični šoli in umetnostni akademiji na Dunaju, kjer je bil tudi med ustanovitelji umetniškega kluba Vesna, izpopolnjeval pa se je v Münchnu. Leta 1952 je prejel Prešernovo nagrado.

Osebne novice

Rojstvo: V torek, 28. novembra, se je v Neuquenu rodil **Santiago Bajuk Böhm**. Oče, inž. Pavel E. Bajuk Böhm in mati, M. Jimena Cornejo sta ga srečna sprejela.

Čestitamo!

Smrti: Umrla so v Merlo **Adolf Godnjavec** (78), v Rožmanovem zavetišču pa **Milan Kríž** (73) in **Stane Fink** (70).

Naj počivajo v miru!

Manjšine v avstrijski parlament?

Deželni glavar avstrijske Koroške Joerg Haider meni, da bi slovenska manjšina na avstrijskem Koroškem v tamkajšnjem deželni zboru lahko dobila pravico do soodločanja in izražanje svojih stališč. Kot sprejemljivo je Haider ocenil tudi uvedbo t. i. južnotirolskega „ladinskega modela“. V skladu z njim vsaka stranka imenuje svojega predstavnika manjšine in tisti, ki dobi večino glasov, je izvoljen v parlament. Torej približno nekaj takega, kot je bilo z našim predstavnikom Marjanom Schiffrerjem v slovenskem parlamentu.

Avtomatsko zastopstvo manjšine v deželni zboru bi po mnenju Haiderja zahteval spremembo zvezne ustave, kar bi vplivalo tudi na celotno Avstrijo. To bi potem moralo veljati tudi za Dunaj in Gradiščansko, kjer bi morali v tamkajšnjima deželnima zboroma tudi imeti predstavnika manjšine. To bi bilo sicer najbolj pravično, a zgleđa, da je za Avstrijce nepojmljivo.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Obvestila

PETEK, 8. decembra:

Občni zbor mladinskih organizacij. Posvetitev Brezmadežni.

Koncert Ani Rode pri SKA ob 20.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 9. decembra:

V Našem domu v San Justo ob 18. uri ponovitev igre Bedak Pavlek. Po igri prihod sv. Miklavža.

Slomškova šola: miklavževanje ob 20. uri.

11. Veselica mednarodnih plesov ob 20.30 uri na Pristavi.

Šolska počitniška kolonija v domu dr. R. Hanželiča

Kolonija, ki jo pripravlja Zedinjena Slovenija, bo od 2. do 16. januarja 2001.

Cena na otroka je 330 pesov. Za člane Zedinjene Slovenije, ki so s članarino na tekočem, pa 300 pesov. Polovico vsote se plača ob vpisu, ostalo do 29. decembra.

Prijave v društveni pisarni od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Pri prijavi je treba navesti otrokove podatke in izpolniti dovoljenje za potovanje.

Zedinjena Slovenija

Slovenska kulturna akcija

vabi na koncert komorne glasbe, arij, samospsevov in slovenskih pesmi, ki ga bo izvajala

ANI RODE

Na klavirju spremlja Christian Uschiatti

v petek, 8. decembra 2000, ob 20.30 v dvorani škofa Rožmana v Slovenski hiši

VINCENCIJEVA KONFERENCA in ZVEZA SLOVENSKIH MATER IN ŽENA

vabita na

SLOVENSKO BOŽIČNO PRAZNOVANJE

v soboto, 16. decembra 2000 v SLOVENSKO HIŠO

Ob 18. zahvalnica za jubilejno in sveto leto v cerkvi MARJE POMAGAJ s petjem mešanega zbora s Pristave pod vodstvom ge. Anke S. Gaser.

Sledi KONCERT:

Sodelujejo: Gabrijela Čamernik, Helena Dolinšek, Marija Snežna B. Klemenčič, Veronika Malovrh, Veronika Zorc, Terezika P. Žnidar, Matjaž Čeč, Bogdan Magister.

Slovenska kulturna akcija

vabi na predstavitev knjige

Marijan Eiletz

„Moje domobranstvo in izgnanstvo“

v petek, 15. decembra 2000, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše

Knjigo bo predstavil arh. Jure Vombergar

ČETRTEK, 14. decembra:

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 15. decembra:

Predstavitve knjige arh. Marjana Eiletza: „Moje domobranstvo in pregnanstvo“ ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 16. decembra:

Tradicionalna božičnica Zveze slovenskih mater in žena.

ČETRTEK, 21. decembra:

Sanmartinska zveza žena mati bo imela svoj redni sestanek.

Nuklearna Krško je varna

Znanstveniki, ki so morali izdelati študijo o potresni varnosti jedrske elektrarne Krško, so delo končali. Avstrija je namreč večkrat izjavila, da bodo morali Slovenci to elektrarno zapreti, če bodo hoteli vstopiti v Evropsko zvezo. Avstrijsko zunanje ministrstvo je po predstavitvi omenjeno študijo sicer pozdravilo, a hkrati zapisalo, da bo Avstrija „strokovno proučila in ocenila podatke, ki so s študijo sedaj na voljo“. Delo naj bi avstrijski strokovnjaki končali v nekaj tednih. Kot še navaja avstrijsko zunanje ministrstvo, bodo rezultate upoštevali tudi na pogajanjih med Slovenijo in EZ.

Direktor slovenske uprave za jedrsko varnost Gregorič pa je izjavil, da so študije pokazale, da nuklearna zdrži več potresnega pritiska, kot je bilo načrtovano.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

5. decembra 2000

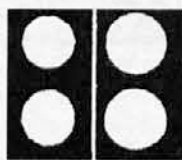
1 dolar	250,50 SIT tolarjev
1 marka	107,50 SIT tolarjev
100 lir	10,86 SIT tolarjev

Poročilo o potresni varnosti jedrske elektrarne Krško je olajšanje tako za Slovenijo kot za Avstrijo, je ob robu ministrskega sveta OVSE na Dunaju povedal slovenski zunanji minister Lojze Peterle, ki pričakuje, da po tem poročilu ne bo več pritiskov iz Avstrije in upa, da bo lahko Slovenija na tej podlagi tudi zelo hitro zaključila pogajanja z EZ o poglavju energetike, ki jih je Dunaj blokiral prav zaradi potresne varnosti NEK. Tudi pooblaščenec avstrijske vlade vlade za širitev EZ Busek je poročilo ocenil kot ugodno.

Po njegovem zaostrovanje med Slovenijo in Avstrijo glede Avnoja in krške nuklearne ne bo vplivalo na proces vključevanja v EZ. Ob tem je Busek dejal, da je vprašanje Krškega že ugodno rešeno, pri sporočilu avstrijskega zunanjega ministrstva, da bo le-to preverilo verodostojnost protipotresne študije, pa gre le za širjenje pesimizma iz določenih razlogov. Lahko se zgodi, da bo Bruselj pripravljen določena varnostna vprašanja jedrskih elektrarn vključiti v skupno zakonodajo, vendar to ne bo vplivalo na pristopna pogajanja.

IN TUDI RAZNE DRUGE REČI, AMPAK OPROSTITTE, SE VAM NISMO PREDSTAVILI...

SKRIVNOST USPEHA JE V DOBRI NALOŽBI!

Če imate Karto Slogo imate še možnost udeležbe pri nagradnem žrebanju za dve nagradi:

- 1) Vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev.
- 2) Desetdnevne počitnice v Hanželičevem domu za dve osebi v poletni sezoni. Tel.: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

V petek, 1. decembra je odšel po večno plačilo naš oče, brat, stric in prijatelj

Milan Križ

Žalujemo se zahvaljujemo g. patru Alojziju Kukovici, ki ga je vedno med boleznijo obiskoval in tolažil; tudi za molitve in daritev svete maše za njegovo dušo. Hvala vsem, ki so ga prišli kropiti in pomolili za njegov večni mir.